

Opinia do ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej dotyczącego wprowadzenia w życie artykułu III ustępy 1 i 4 Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, podpisanego w Brukseli dnia 5 kwietnia 1973 r.

(druk senacki nr 64)

Porozumienie, na którego ratyfikację wyrażana jest zgoda, zostało zawarte na podstawie artykułu III ustęp 1 i 4 Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej sporządzonego w Moskwie, Waszyngtonie i Londynie dnia 1 lipca 1968 r. Polska jest stroną tego Układu od dnia 5 marca 1970 r., a w zakresie objętym przedmiotowym Porozumieniem jest związana z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej postanowieniami Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej o stosowaniu zabezpieczeń w związku z Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, podpisanego w Wiedniu 8 marca 1972 r., które weszło w życie 11 października 1972 r.

Przystąpienie przez Polskę do Porozumienia wynika z Aktu dotyczącego warunków przystąpienia (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej. Różnica pomiędzy obecnie wiążącą Polskę umową a omawianą sprowadza się przede wszystkim do tego, że w obowiązujące relacje wstąpi nowa strona - Wspólnota Euratom, która przejmie część zobowiązań państwa dotyczących funkcjonowania systemu ewidencji i kontroli materiałów jądrowych. Ponadto będą obowiązywały szczególne zasady współpracy między Wspólnotą Euratom i Międzynarodową Agencją Energii Atomowej w zakresie stosowania zabezpieczeń materiałów jądrowych, a w przypadku szeregu procedur Wspólnota Euratom przejmie rolę państwa.

Związanie Polski Porozumieniem wiąże się z koniecznością nowelizacji rozdziału 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe. Prace nad nowelizacją tej ustawy toczą się równolegle do prac nad omawianą ustawą.

W związku z tym, że umowa międzynarodowa dotyczy obowiązków jednostek organizacyjnych prowadzących na terytorium Polski działalność z wykorzystaniem materiałów jądrowych, a także spraw uregulowanych ustawą, uzasadniony jest tryb, w którym ratyfikacja poprzedzona jest zgodą wyrażoną w ustawie.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Opracowała:

Aleksandra Sulkowska